

متن پرسش

با سلام خدمت استاد گرامی: چگونه می توان به معرفتی دست یافت که در آن شک نرود؟ اثبات های خداشناسی بر بدیهی ترین اصول فلسفی بنا می شوند. اما اگر شک کنیم در این که آیا این گزاره های بدیهی واقعا حقیقت دارند یا نه، تکلیف چیست؟ آیا می توان به نوعی معرفت دست یافت که شکی به آن نرود؟ در صورت امکان، آیا سالها وقت برای رسیدن به این معرفت وقت نیاز است؟ در این صورت انسانی که در اضطراب شک است تکلیفش چیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: از نظر عقلی، عقل به خوبی متوجه بدیهی و روشن بودن مبانی براهین خداشناسی هست. و از نظر عقلی مشکلی پیش نمی آید. ولی در مسیر خداشناسی بعد از عقل، این قلب است که باید حضور خدا را به پشتوانه‌ی براهین عقلی احساس کند و گرنه در عین یقین عقلی از نظر قلبی در شک می ماند و با رعایت دستورات الهی، قلب نیز منور به احساس حق می گردد. موفق باشید